

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN CHRISMAMIS

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Witte Donderdag 17 april 2014, 10u**

Jes. 61, 1-3a.6a.8b-9

Apok. 1, 5-8

Lc. 4, 16-21

Broeders en zusters,

Vandaag zijn we met vele priesters in de kathedraal aanwezig om samen de eucharistie te vieren. Midden de Goede Week willen we onze verbondenheid met de diocesane kerkgemeenschap versterken en de beloften van ons priesterschap vernieuwen. Vanavond zullen we de eucharistie van het Laatste Avondmaal vieren. We zullen gedenken hoe Jezus knielde om de voeten van zijn leerlingen te wassen en hun daarna het brood en de wijn aanreikte, ter gedachtenis aan Hem. Het waren voor de leerlingen van Jezus heel ingrijpende ogenblikken. Ze ontvingen van Hem het mooiste wat Hij hun kon geven: zijn voorbeeld, zijn vriendschap en zijn vertrouwen. Toch moet het gezegd: uitgerekend in deze laatste dagen maakten de leerlingen geen beste beurt. Meermaals stond hun reactie in schril contrast met de tragiek die Jezus doormaakte. Judas was niet de enige die dwars zat en afhaakte. In de Hof van Olijven, terwijl Jezus zijn laatste strijd doorstond, konden zelfs zijn meest getrouwe leerlingen hun slaap niet bedwingen. Bij het paleis van de hogepriester was Petrus niet opgewassen tegen enkele dienstmeisjes en knechten; tot driemaal toe ontkende hij iets met Jezus te maken te hebben. Van de leerlingen ging alleen Johannes mee tot onder het kruis op Golgotha. De anderen hielden zich verborgen of durfden zich niet laten zien. Hun afwezigheid maakte deel uit van de verlatenheid van Jezus op het kruis. Wij, priesters en bisschoppen, zijn aan de apostelen verwant. We zijn uit hetzelfde hout gesneden. Zowel onze gaven als onze gebreken liggen in elkaars verlengde. Wat kunnen we daar vandaag mee doen?

Om te beginnen hebben we zoveel redenen tot dankbaarheid tegenover Jezus en de kerkgemeenschap. Wat had Jezus ons nog meer kunnen geven? Sinds Hij ons riep en met ons op weg ging, is Hij ons trouw gebleven. Hij heeft ons omgeven met zijn vriendschap en barmhartigheid. Nooit zijn we tevergeefs naar Hem teruggekeerd. Hij heeft ons het herderschap toevertrouwd over zijn kudde. Hij legde de zwakste schapen op onze schouders. Hij gaf ons de opdracht en de volmacht om het brood te breken en de beker te zegenen, tot gedachtenis aan Hem. Hij legde alle wegen van de wereld voor ons open om het Goede Nieuws te verkondigen. Hij zegende ons werk met de gaven van de Geest, meer dan wij beseffen of meten kunnen. Wat had Hij ons nog meer kunnen geven? Heeft Hij ons

dan te groot ingeschat? Misschien wel. Hoewel, wat Jezus geeft is nooit aan onze maat gemeten maar aan de zijne. Elk kostuum waarmee Hij mensen bekleedt, is een paar maten te groot. Het is op onze groei berekend. Zo is het ook met onze priesterwijding. Voor die paar maten te groot mogen we de Heer dankbaar zijn. Hij heeft ons meer gegeven dan wij ooit zullen kunnen invullen of waar maken.

Vervolgens brengt de gelijkenis met de apostelen ons dichterbij de gelovigen en wat zij meemaken. Een priester is niet bestemd om naast de kudde te lopen. Hij is geen programmeur vanuit de verte. Integendeel, wat mensen meemaken, mag en moet hij ook zelf ondervinden. Hoe zou hij anderen kunnen bijstaan in hun zoektocht door het leven en door het geloof, indien hij zelf buiten schot bleef? Wat mensen vandaag van een priester willen horen is niet hoe hij zich afschermt voor de vragen van deze tijd. Ze willen veeleer horen hoe hijzelf met deze vragen omgaat en wat deze confrontatie met hem doet. Ze willen niet weten of hij nooit gearzeld heeft of gevallen is. Ze willen veeleer weten hoe hij zijn aarzeling heeft doorstaan of hoe hij weer recht is gekomen. Waarheen de apostelen na Pasen ook trokken, Petrus inbegrepen, ze hebben aan de gelovigen eerst iets moeten uitleggen: hoe de Verrezen Heer na hun aftocht op Goede Vrijdag opnieuw bij hen is gekomen en hoe Hij met hen is verder gegaan. Die uitleg hoort bij onze boodschap: hoe en waarom wij als priester of bisschop bij Jezus blijven, ondanks onze aarzeling en onze beperktheid.

Tenslotte wijst de aftocht van de apostelen op Goede Vrijdag in spiegelbeeld vooruit naar Pasen. Zoals Jezus na Pasen aan de leerlingen de littekens op zijn handen en voeten laat zien, zo zitten de apostelen daar samen met de littekens van hun onbegrip en hun vluchtgedrag. Ondertussen is zowel voor Jezus als voor de apostelen een nieuwe tijd aangebroken: de tijd van de verrijzenis. Pasen is voor allen een breukmoment: zowel voor Jezus als voor de apostelen. Het verhaal dat ze moeten brengen is niet zomaar de voortzetting van wat voor Pasen gebeurde. De boodschap zelf is van inhoud veranderd: voortaan gaat het over de boodschap van de verrijzenis. De Heer leeft en ook wij zullen leven in Hem! Na Pasen en Pinksteren hebben we niet alleen met een nieuwe Jezus, maar ook met nieuwe apostelen te maken. De vreugde om de verrijzenis breekt in hen door en ze gaan ervan getuigen. Beste priesters, na deze homilie zullen we de geloften van ons priesterschap vernieuwen. Dat is meer dan een pak goede voornemens maken. Het is in het licht van Pasen gaan staan en vragen dat de Heer van ons opnieuw getuigen van de verrijzenis mag maken, verbaasde en gelukkige getuigen, zoals eertijds de apostelen. Als er nog een steen voor je hart zou liggen, laat hem nu door Jezus weggrollen.

Beste vormelingen, in deze viering zullen we het heilig Chrisma wijden. Met dat heilig Chrisma zullen jullie na Pasen gezalfd worden, in het sacrament van het vormsel. Straks zal ik jullie uitnodigen om naar voren te komen, zodat je de wijding van het heilig Chrisma van nabij kan meemaken. Ik zal over het Chrisma ademen en vragen dat Gods heilige Geest erover mag neerdalen. Wie lang en ver wil lopen, heeft veel adem nodig. Ook een christen heeft veel adem nodig om het vol te houden. Die adem zullen jullie bij het

vormsel ontvangen: de adem van Jezus en de adem van de heilige Geest. Ik hoop en bid dat die adem jullie sterk mag maken om te groeien als jonge mens en jonge christen.

Beste misdienaars, ook jullie zijn vandaag in groot getal naar de kathedraal gekomen. Vanaf vanavond tot Pasen wachten jullie in de kerk enkele drukke dagen. Samen met de priester en de liturgische ploeg van de parochie, zullen jullie de diensten van de Goede Week en van Pasen helpen verzorgen. Hartelijk dank dat jullie willen meewerken aan een verzorgde viering en een hartelijk onthaal in de kerk. Dat is een belangrijke dienst, die ik zeer waardeer. Probeer in de kerk met je hart ook bij Jezus te zijn. In elke viering van de eucharistie mag je naar Hem luisteren en je levensweg aan Hem toevertrouwen.

Beste zieken en bejaarden, die in de kathedraal aanwezig zijn. Sommigen onder u zullen in de komende tijd het sacrament van de ziekenzalving ontvangen. Samen met u bidden wij dat Gods liefde u mag sterken in de moeilijke tijd die u doormaakt. Gods liefde geneest. Ze is als zalf op de wonden van het lichaam en van het hart.

Goede vrienden, laten wij de heilige oliën wijden voor de bediening van de sacramenten in ons bisdom: de olie voor de ziekenzalving, de olie voor de catechumenen en het heilig Chrisma voor het doopsel, het vormsel en de priesterwijding.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen